

Postanowienie z dnia 22 marca 2001 r.

II UKN 278/00

W sprawie o obliczenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne kasacja jest niedopuszczalna (art. 393 pkt 5 KPC w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2000 r.).

Przewodniczący SSN Beata Gudowska , Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2001 r. sprawy z wniosku „T.-G.” w P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w P. o składki na ubezpieczenie społeczne, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 stycznia 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu w wyniku rozpoznania odwołania „T.-G.” w P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w P. z dnia 21 maja 1999 r. wyrokiem z dnia 22 lutego 1999 r. [...] zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że „T.-G.” w P. nie ma obowiązku zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzeń pracowników wypłaconych za pracę w dni wolne od pracy. Zdaniem Sądu kwoty stanowiące ekwiwalent za niewykorzystane dni wolne nie wchodzą do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zgodnie z uregulowaniem zawartym w § 7 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (jednolity tekst: Dz.U. z 1993 r. Nr 68, poz. 330 ze zm.).

Po rozpoznaniu apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od tego wyroku Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z dnia 25 stycznia 2000 r. [...] zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie. Sąd Apelacyjny uznał, że wypłacone pracownikom kwoty stanowiły wynagrodzenie za pracę w dniach wolnych od pracy i nie podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, gdyż powołany w uzasadnieniu wyroku Sądu pierwszej instancji przepis wyłącza tylko ekwiwalent za niewykorzystane dni wolne od pracy.

Wyrok ten zaskarżył kasacją wnioskodawca „T.-G.” w P., wskazując jako podstawę kasacji naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisu § 7 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 393 pkt 5 KPC w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonego wyroku stanowił, że kasacja nie przysługuje między innymi w sprawach o określenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Sprawy dotyczące zastosowania § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego są sprawami o określenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Przepis ten w ust. 1 stanowi: „podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi dochód pracownika”, a w dalszej części definiuje ten dochód oraz formułuje zasady wyłączania oraz wliczania poszczególnych składników dochodu. W niniejszej sprawie dotyczącej wyłączenia określonych dochodów pracowników z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne kasacja jest z mocy powołanego na wstępie przepisu niedopuszczalna i powinna zostać odrzucona przez Sąd drugiej instancji na podstawie art. 393⁵ KPC.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁸ § 1 KPC odrzucił kasację.

=====